

32 Quam ob causam cucumeres, cogno-
mento pepones, optimi palustribus planis,
id est humidis, fieri solent, ut apud Or-
chomenum, & in Aegypto: aquarum etenim
vberem terram esse Aegyptum puta-
mus. Cur ergo cucumeres, qui humidi
sunt, & ob id hortenses, ac rigui minimè
laudati, locis palustribus, quæ madida
sunt, egregiè fiant? Vtrum quòd ob terræ
duritiam altius coguntur descendere. Sol-
lum nanq. limosum, ac planū maximè in-
durefcit, qui autè altius innituntur, melio-
res evadunt. An quòd terram siccam esse
oportet, quoniam cucumeres natura hu-
midi sunt: ita. n. sequetur, ut per retractum
in mediū veniant. Palustris verò, si plana,
altaque sit, alimentum nec exiguum præ-
bet propter foli altitudinem, locumque ip-
sum: neque nimium, quoniā solum resic-
cari necesse est. 33 Quam ob causam ruta,
& nonnulla pigmenta odora sudorum
faciant fœditatē? An quorū in odore gra-
uitas est, atq. acritudo, ea cum excremen-
titiis mista humoribus depravare odores
possunt. 34 Qua de causa rutam fascina-
tionis remedium esse aiunt? An propterea
quia tum effascinari se credunt cum aut
voraciter edunt, aut incommoditatū aliqua-
rum tenentur suspicione, aut cibū habent
suspectum, quem capiunt: itaque cum de
mensa eadem, qui priuatè sibi assumunt,
participem intuentem quempiam faciūt,
affanturque cum impertiant, ne me fasci-
nes: ergo cibum cum perturbatione sum-
ment, nec quid bibent, aut edent sine tur-
batione, & flatu, qui vnà hauriatur, & in-
geratur. Quamobrem flatu ipso vel cum
extrudendus effertur, cibus quoque vnà
elatus eiicitur, vel cum interclusus per hu-
morem tenetur, tormina moventur, &
eruciat. igitur ruta præcitata vi sua &
potestate calfactoria, vas, quod recipit ci-
bos, elaxat, & reliquum corpus itidem af-
ficit: ex quo fit ut flatus ille interclusus,
transmitti, atque secedere possit. 35 Quæ-
nam causa sit, ut origanus musto iniecta
vinum dulce efficiat? duas enim in am-
phoram iniectisse heminas satis est. An
quòd tollit, quantum in musto est, aqua-
bundū, & fœculentum in sua siccitate in
seipsa recipiens, quibus scilicet saporem
confici austerum censemus: argumento,
quòd vina, si quid aquæ habeant sibi illa-
tum, minus mollia redduntur: atque & si
diutius stare in fœce sinantur, itidè fiet: &
cum vinū dulce molimur, vvas multū tē-
poris Soli exponimus, ut Sol quantum sit
dilutum auferat, & reliquum decoquat: hoc

Α λ β Διὰ τί οἱ σίκυλοι πένοντες ἀριστοὶ γίνονται ἐν ταῖς ἐλώδεσι πεδίοις, οὐσιν ἐν ὑγροῖς ἐστὶν ἀεὶ ὄρχημῶν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ; δοκεῖ δὲ ἔνυστρον αὐτῆ ἢ χῶρα εἶναι. ἐστὶ δὲ τὰ ἐλώδη ἔνυστρα· οἱ δὲ σίκυλοι αὐτοῖς ὑγρότεροι διὰ καὶ οἱ κηπέοι φαῦλοι εἰσὶν. πότισον ὅτι εἰς βλάβος διὰ σκληρότητα τῆς γῆς αἰαγκάζεται φυτεύεται; ἢ γὰρ πηλώδης καὶ πεδίας, μέγιστα γίνονται σκληρά. οἱ δὲ, εἰς βλάβος φυτεύοντες, βελτίους ἢ διότι ξηραὶν δὲ εἶναι τῶν γῶν, διὰ τὸ αὐτὸ εἶναι ὑγρὸν φύσας; οὐ τὰ γὰρ αἰσπαυμένον, ὅτι μέσον ἔχει· ἢ δὲ ἐλώδες ἔσται κῆρος, βαθεῖα δὲ, ἔσφαλι ἐχθὴ καὶ διὰ τὸ βλάβος τῆς γῆς, καὶ διὰ τὸν τόπον καὶ οὐχ ἐσφραδίσθυσαν, διὰ τὸ ξηραίνεσθαι τῶν γῶν πάλιν. γ γ Διὰ τί τὸ πήγανον δυσώδες, ὅσον ἐσφάτας ποιεῖ, ἢ ἔνια, ἢ μύρον; ἢ ὅτι ὄσων ἐν τῇ ὀσμῇ βαρύτης ἐστὶ καὶ δριμύτης, ταῦτα κεραινόμενα τῆς ἀπειθιστικῆς ὑγρότητος, κεραινωδῆσαν ποιεῖ τῶν ὀσμῶν; λ δ Διὰ τί τὸ πήγανον βασικανίας φασί φάρμακον εἶναι; ἢ διότι βασικανία δακρυόσκαλα βροχῶν ἐσφάτας, ἢ ὑφορήμωτοί πνας διερχομένης, καὶ ἀπὸ τὰ κεραινωδόμενα ὑποπτικῶν ἐχοντες; ὅτι πλεῖστοι γῶν, ὅταν ἐν αὐτῆς τετραπέζης ἰδῶν, τὰ κεραινωδόμενα, μεταδιδόντες, δὴνα μὴ βασικανίας με. ἀπαντες οὐ μὴ τὰ τετραπέζης ἢ βροχίτων κεραινωδόμενα τὸ διδόμενον ὑγρὸν, ἢ σπῖον, ὑφ' ὧν ἢ καταλαμβαίνοντες, ἢ ἀπεμυμένον μετεωροδέντες τὰ σπῖα, συμμιζέσεται [καὶ] τὰ πηλόμενα ὑποπτικῶν ὑγρῶν, καὶ πόνοις καὶ σφόδρα παρῆχει· τὸ πήγανον οὐ μὴ κεραινωδὸν, τετραμακτόν ὄν τῆ φύσας, ἢ ἐκίωσσε τὸ δειχόμενον ἀγγεῖον τὰ σπῖα, καὶ τὸ δῆλον σώμα. διὸ ἐξέωθεν τὸ ἐγκραταλμαβανόμενον πνεῦμα συμβαίνει. λ ε Διὰ τί ἢ ὀρέγανος ἐμβόδησθαι τῆς γλυκύτης, γλυκύτητα ποιεῖ τὸν οἶνον; ἐμβόδησθαι δὲ δύο κοτύλας εἰς τὸν ἀμφορέα. ἢ ὅτι ἐξ αἰετός, δι' ὧν ἢ αὐσηρότης γίνονται, τὸ ὑδατώδες καὶ τὸ τρυγώδες αἰαδεχόμενον εἰς αὐτῶν; σημεῖον δὲ ὅτι ἐν τούτων τὸ αὐσηρόν· οἱ γὰρ οἶνοι ἢ τῶν μεταλλοῦ, ἐὰν ὑδωρ παραχθῆ, καὶ ἐὰν ἐν τῇ τρυγία πλείω χρόνον ἐάσῃ τις, καὶ ὅταν ποιῶσθε γλυκύ, ἢ λιγῶσθε τὰς σφαιλάς πολὺν χρόνον; ἢ ὁ ἥλιος ἀφαιρῆ τὸ ὑδατώδες, καὶ τὸ λιγῶν συμπίπτῃ, ταῦτό δὲ τὸ ποιεῖ, καὶ ὀρέγανον.

hoc autem idem facere vel origanus potest, quippe